

РЕШЕНИЕ

№ 1268

гр. София, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 31.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **9100** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 197 и следващите от ДОПК, вр. чл. 121 ДОПК, вр. чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба вх. № 32470/11.09.2023г., подадена от „Монтажи“ Д., с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] ал.150, представлявано от С. Л. Я., чрез адв. Д. С. срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. С230022-023-0002177/14.08.2023г., издадено от М. П. – главен публичен изпълнител, Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., потвърдено с Решение № ПО-92/05.09.2023г. на Директора на ТД на НАП-С..

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, като се сочи, че липсват конкретни мотиви, обосноваващи по основание и размер предполагаемите задължения. Излага се още, че е нарушен принципът на съразмерност и обезпечителната мярка е неправилно приложена. Изразено е искане за отмяна на оспореното решение и на потвърденото с него постановление.

В съдебно заседание жалбата се поддържа изцяло чрез процесуален представител адв. С.. Претендират се съдебно-деловодни разноски.

Ответникът – директора на ТД на НАП [населено място], чрез процесуалния си представител юрк. П., изцяло оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна и недоказана. Претендира съдебно-деловодни разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена-не изпраща представител, не изразява становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235 ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

С Постановление с изх. №С230022-023-0002177/14.08.2023г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, издадено от М. П. – главен публичен изпълнител, Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., са наложени следните обезпечителни мерки: запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в: ТБ/доставчик на платежни услуги „Първа инвестиционна банка“ за сумата от 103 967,00 лв.

От събраните по делото доказателства се установява, че постановлението, с което е наложена предварителната обезпечителна мярка, е издадено във връзка с постъпило мотивирано искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ №Р-22221723004538-039-001/11.08.2023г. Искането е издадено от Р. М. Майсторска – главен инспектор по приходите, във връзка с ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221723004538-020-001/31.07.2023г.

В хода на ревизията е установено, че за ревизирания период дружеството е ползвало право на приспадане на данъчен кредит по доставки за покупки от контрагенти с изразени рискови профили. Ревизираното лице не притежава ДМА – недвижими имоти, МПС и други към 14.08.2023г. Изложените факти и обстоятелства са довели до извода, че събирането на бъдещите задължения към бюджета, които ще бъдат установени в хода на ревизията, ще бъде затруднено и единствената възможност за обезпечаването им е чрез налагане на запор върху банковата сметка на задълженото лице.

Предполагаемият размер на задълженията на ревизираното лице е в размер на 103 967,00 лв., от които главница в размер на 92 767,00 лв. и лихва - 11 200,00 лв. към 11.08.2023г.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Решение № ПО-92/05.09.2023г. на Директора на ТД на НАП-С., с което е изцяло потвърдено Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. С230022-023-0002177/14.08.2023г., издадено от М. П. – главен публичен изпълнител, Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

При така установеното от фактическа страна, съдът въз основа на събраните по делото доказателства и въз основа на приложимия закон, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 197, ал. 1 от ДОПК срещу индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване по смисъла на чл. 145 и сл. от АПК и се оспорва от лице адресат на акта. Не се установява наличие на препятстващи съдебното производство основания по смисъла на чл. 159 от АПК във вр. с пар. 2 от ДР на ДОПК, с оглед на което и съдът намира допустимост на съдебното разглеждане на жалбата по делото и следва да се произнесе по същество на правния спор.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК - Директора на ТД на НАП, при спазване на изискването за форма, като са изложени фактическите и правните основания за издаването му и съдържа

реквизитите, посочени в чл. 59 от АПК.

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК, съдът отменя наложената обезпечителна мярка, ако 1) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; 2) не съществува изпълнително основание и 3) ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 ДОПК и чл. 195, ал. 5 ДОПК. Така очертаната правна регламентация предопределя и обхвата на съдебната проверка.

Съгласно първата хипотеза на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя наложената обезпечителна мярка ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа. Данни и доказателства за наличието на тази предпоставка за отмяна на наложената обезпечителна мярка не са представени от жалбоподателя.

На следващо място, доколкото в конкретния случай не са налице хипотезите на чл. 195, ал. 5 от ДОПК, а обезпечителните мерки са предварителни, тоест не е приложимо изискването за съществуване на изпълнително основание, преценката на съда се свежда до това дали при издаването на ПНПОМ са спазени изискванията по чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

Налагането на предварителни обезпечителните мерки е въпрос на оперативна самостоятелност – както на ревизиращия орган, който въз основа на събраните факти и данни в хода на ревизията преценява дали да отправи искане за налагането им, така и на публичния изпълнител, който от своя страна не е длъжен да уважи отправеното искане, а следва да извърши самостоятелна преценка дали без налагането на мерките събирането на задълженията за данъци и задължителни обезпечителни мерки ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Изводът на публичния изпълнител следва да се основава на анализ на конкретно посочени факти и обстоятелства, така че да може да бъде извършена преценка дали са изпълнени изискванията на закона (чл. 169 АПК) и спазен ли е принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК.

Безспорно се установява по делото, че оспорените предварителни обезпечителни мерки са наложени в хода на образувано изпълнително производство. По отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. В настоящия случай, след като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане, посочен от органа по приходите, публичният изпълнител е постановил оспорената обезпечителна мярка.

По отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. В настоящия случай, след като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане, посочен от органа по приходите, публичният изпълнител е постановил оспорената обезпечителна мярка.

Процесните обезпечителни мерки са наложени на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК - в хода на ревизия, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на публични задължения ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Съгласно чл. 121, ал. 3 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност. Съдът намира, че разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК

следва да се тълкува съобразно систематичното ѝ място, като се държи сметка на засиления държавен интерес, деклариран в чл. 121, ал. 1 ДОПК - охрана на събирането на публични държавни вземания. Всяко обезпечение неминуемо води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество, нормата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК предвижда налагането избирателно на тези обезпечителни мерки, които не препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето.

Въз основа на изложеното, съдът намира, че оспореното решение на териториалния директор на ТД – С. на НАП е съобразено с приложимото материално право, не се констатира процесуални нарушения и не противоречи с целта на закона и принципите на АПК, поради което и не са налице предпоставките за отмяна на наложената обезпечителна мярка.

Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК (доколкото разпоредбата на чл. 161 от ДОПК е приложима само са производствата по обжалване на РА и на другите актове, които съгласно чл. 144 от ДОПК подлежат на обжалване по реда на Глава деветнадесета) в полза на ТД на НАП - С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, което съдът определя в размер на 100 лева. В този смисъл са например Определение от 23.05.2019 г. по адм. д. № 5709/2019 г., VIII отд. на ВАС; Определение от 04.06.2021 г. по адм. д. № 5237/2021 г., VIII отд. на ВАС; Определение от 16.05.2019 г. по адм. д. № 5351/2019 г., VIII отд. на ВАС.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, трето отделение, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Монтажи“ Д., с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] ал.150, представлявано от С. Л. Я. срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. С230022-023-0002177/14.08.2023г., издадено от М. П. – главен публичен изпълнител, Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., потвърдено с Решение № ПО-92/05.09.2023г. на Директора на ТД на НАП-С..

ОСЪЖДА „Монтажи“ Д., с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] ал. 150, представлявано от С. Л. Я. да заплати на ТД на НАП С. сумата от 100 (сто) лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: